

وقایع افغانستان از 2001 تا 2014 میلادی

فصل دوازدهم

(بخش 41)

عملیات نظامی خارجی ها و اعتراضات مردمی در افغانستان

جفا بحق مردم افغانستان و کشتار بی دریغانه آنان توسط گروه طالبان، القاعده و ملیشه های حکومت پاکستان، تنها نبود، بلکه نیروهای مسلح بین المللی و یا (ایساف) که شامل سربازان امریکا، اعضای ناتو و دیگر متحدین امریکا میشد، نیز موازی با عملیات گروه طالبان و سایر گروه های تروریستی، در کشتار مردم این سرزمین با استفاده از نیروی هوایی و زمینی، نقش داشتند. البته نمیشود همه نوع اقدامات و عملیات مسلحانه نیروهای خارجی را که همه روزه در شهرها و قرا و قصبات افغانستان انجام میدادند، بگونه جداگانه و تفصیلی بیان نمود، ولی درج بعضی از این رویداد های خونین و کشتارهای ظالمانه خارجی ها در کشور را میتوان طی این اثر، بملاحظه خواننده های عزیز رسا نید تا مشتی شود از خروان. مثلاً، بتاريخ چهارم ماه سپتامبر سال 2009 میلادی، گروه طالبان دو تانکر (نفت کش) نیروهای آلمانی در ولایت قندوز را ربودند. وقتی تانکرهای مذکور در محلی بنام " چهاردره " و در قریه " عمرخیل " میرسند، حین عبور از دریا، از حرکت باز مانده متوقف میشوند. رباینده گان، برای آنکه تانکرها سبکتر شده و حرکت آنها از دریا آسان گردد، به اهالی قریه اجازه میدهند تا از نفت تانکرها برای خود ببرند و اهالی محل هم باساس احتیاجی که به مواد سوخت دارند، با ظرف ها و وسایل ضروری بدور تانکرها تجمع میکنند. در همین اثنا، بم افکن اف-15 ای جنگی امریکا در فضا پدیدار میشود و با دستوری که از فرمانده نظامی (یکی از ژنرالان

آلمانی) خویش دارد، بالای نفت کشها و اجتماع اهالی، به گونه بیباکانه وبی ملاحظه بمب های پنجصد کیلو گرامی می ریزند که در اثر آن، طبق اسنادِ نشرشده مؤثق، به تعداد یکصد و پنجاه نفر از اهالی منطقه به هلاکت میرسند. یکی از شاهدانِ عینی به گزارشگر سازمان عفو بین الملل گفت : " مردم بعضی پایش نبود، بعضی دستش. بسیاری ها زیر گل شده بودند، مثل روز قیامت شده بود. مرده ها هرجا بودند، مردم میگریستند و نامها را صدا میکردند، فریاد می زدند و هرسو می دویدند..."

اینک، فهرستِ مکملِ اسمای قربانیانِ حادثهٔ بمباران نیرو های آلمانی در ولایت قندوز:

جان محمد فرزند جمعه خان، نورالله فرزند جمعه خان، خدایداد فرزند عبدالوهاب، حفیظ الله فرزند عبدالوهاب، امان الله فرزند عبدالسلام، قدرت الله فرزند عبدالدیان، رحمت الله فرزند عبدالدیان، عبدالسلام فرزند عبدالودود، گل الدین فرزند موساخان، حکم الدین فرزند موساخان، الله نور فرزند موسی خان، احمدنور فرزند لعل الدین، عبدالخالق فرزند ارسلا، نورمحمد فرزند جمعه خان، محمد ولی فرزند امیرمحمد، محمد نادر فرزند اختر، محمد داوود فرزند محمد ابراهیم، الف الدین فرزند اختر، محمد عارف فرزند محمد نادر، گل الدین فرزند شرف الدین، پهلوان حسن فرزند قربانعلی، غفار فرزند پهلوان حسن، ملا قدم فرزند عبدالمنصور، محمد علی، فرزند نورمحمد، رحمت الله فرزند محمد علی، سید محمد فرزند جلت، اسدالله فرزند جلت، محمد الدین فرزند عبدالله، گل علم فرزند میرافغان، امان الله فرزند فیروز، هاشم فرزند اخترمحمد، خیال محمد فرزند نورعلی، رحمت فرزند جمعه گل، حکمت الله فرزند گلاب الدین، زبیرشاه فرزند عبدالقادر، محمد نعیم فرزند عبدالمومن، اسدالله فرزند احمد، عبدالوهاب فرزند نورخان، عبدالرحیم فرزند میر اکبر، فیض محمد فرزندجان محمد، اسدالله فرزند ولیجان، حفیظ الله فرزند حاجی نوراحمد، نصرالله فرزند محمد الله، مسجدی فرزندمیررحمان، نورعلی فرزند نوراحمد، دین محمد فرزندجمعه خان، شمس الرحمن فرزند میر رحمان، احمد شاه فرزند داوود، گلاب الدین فرزند جمال الدین، احسان الله فرزند سید محمد، جمال الدین فرزند نعیم خان، موسی فرزند غیب الله، فیضی فرزند عبدالرحمن، حسین

فرزند عبدالله، سپاس محمد فرزند داوود، الف الدین فرزند گل الدین، عبدالشیر فرزند گل الدین ذکراالله فرزند الف شاه، اجمل فرزند عبدالحنان، علی محمد فرزند جان محمد، عبدالقیوم فرزندمیده گل، امیرگل فرزند کریم، ابراهیم فرزند سمندر، عزیزالله فرزند سید احمدالدین، نورعلم فرزند سلامت خان، عبدالرحیم فرزند غلام بای، محمد جان فرزند اختر محمد و احمدالدین فرزند سید علم. (146)

سازمان عفو بین الملل طی اعلامیه یی در هفته اول ماه آگست 2014م، بخاطر بی اعتنایی مقام های امریکایی در قسمت مستند سازی تلفات غیر نظامیان که توسط سربازان امریکایی در افغانستان صورت گرفته است، اظهارنگرانی نمود. آقای " ریچارد بنت " مدیر بخش آسیایی سازمان مذکور به رسانه ها گفت که " از زمان ورود نیرو های امریکایی، هزاران افغان از سوی این نیرو ها کشته یا زخمی شده اند، اما قربانیان و خانواده های آنها فرصت اندکی برای جبران خسارت داشته اند، سیستم قضایی ارتش امریکای تقریباً همیشه ناکام شده که سربازان خود را در برابر تلفات غیر نظامیان و بد رفتاری های آنها در مقام پاسخگویی قرار دهد..."

البته این حادثه، یکی از نمونه هایی است که نیروهای خارجی، ظرف ده سال، همه روزه در کشور ما انجام دادند. جالب این بود که وقتی نیرو های ناتو با عملیات کورکورانه و یا هدفمندانه نظامی شان حادثه می آفریده و تعدادی از پیر و برنای کشور را بکام مرگ می سپردند، در صورتیکه ناله و فریاد مردم بلند شده و از جانب حکومت یا نهاد های حقوق بشر اعتراض جدی صورت می گرفت، در اول میگفتند که " همه کشته شده ها افراد القاعده و طالبان هستند"، اما در صورتیکه سلسله اعتراضات و فریادها رسماً بالا گرفته پیگیری میشدند، مقام های ناتو، عملیات خونین شان را " یک اشتباه " معرفی میکردند و بعداً هم یک " معذرت " میخواستند و در نهایت امر، با پذیرش پرداخت یکمقدار پول نا چیز برای ورثه های مقتولین، سروصدا را ظاهراً خاموش می ساختند. این بمبارانهای به اصطلاح اشتباهی یا " دوستانه " در سالهای بعد، چنان گسترش یافت که موجب مرگ صدها انسان

بیگناه اعم از زن و مرد و کودک در نقاط مختلف کشور گردید. خون و هستی مردم مظلوم افغانستان تا آنجا نزد نیرو های خارجی کم ارزش بود که مثلاً، وقتی یکی از سربازان امریکایی بنام " بیلز " در ماه مارچ سال 2012 م با سلاح دست داشته اش، شانزده نفر از باشندگان های بیگناه قریه یی در حومه قندهار را که در خواب شبانه بودند، بگونه وحشیانه به قتل رسانید، قاضی امریکایی او را تنها به بیست سال حبس با امکانات بخشش در سالهای بعدی و پرداخت پنجمصد و پنجاه هزار دالر محکوم نمود.

برای آنکه فهمیده شود مقام های امریکا و ناتو، چه ارزش و اهمیتی در برابر هستی یک افغان قایل بوده و در ازای کشتار عمدی یک افغان چه مقدار پول " تسلیتی " برای ورثه او میپرداختند، بهتر است فهرستی را در اینجا درج نماییم که بتاريخ 22 ماه حوت سال 1393 خورشیدی، از قول یک نشریه امریکایی در وبسایت حزب همبستگی افغانستان به نشر رسید:

در ولایت قندهار در برابر قتل فرزند یک خانواده مبلغ 238 دالر

در ولایت هلمند در برابر قتل یک خانم مبلغ 1505 دالر

در ولایت ارزگان در برابر قتل چهار نفر مبلغ 10000 دالر

در ولایت هلمند در برابر یک کشته و دو زخمی مبلغ 1379 دالر

در ولایت قندهار در برابر یک کشته و یک زخمی مبلغ 295 دالر

در ولایت قندهار در برابر یک کشته مبلغ 519 دالر

در ولایت قندهار در برابر قتل عضو یک فامیل مبلغ 1098 دالر

در ولایت پکتیکا در برابر قتل عضو یک فامیل مبلغ 381 دالر

درولايت لوگر در برابر قتل سه تن . . . . مبلغ 3085 دالر

درولايت قندهار در برابر مرگ يك نفر مبلغ 108 دالر

درولايت قندهار رر رر رر مبلغ 724 دالر

درولايت قندهار در برابر مرگ يک نفر و زخمی

شدن چند تن ديگر . . . . . مبلغ 502 دالر

چنانکه مشاهده میشود، قیمت جان یک افغان نزد امریکایی حد اکثر، از دو تا دوهزار و پنجصد دالر بیشتر محاسبه نمیشده است .

نمونه هایی از کشتار غیر نظامیان توسط نیروهای خارجی در افغانستان

اینک، بخشی از حملات و کشتارهایی را که از طرف نیروهای خارجی در افغانستان صورت گرفت، بصورت کرونولوژیک و مختصر بیان میداریم :

* بمب افگن های امریکا بتاريخ ماه نوامبر سال 2001 میلادی با پرتاب بمب بالای قریه " اسفرغه" {فرزه} در پناه کیلومتری شهر کابل، ده ها نفر ساکنان قریه مذکور را بکام مرگ فرستاد و آنجا را بخاک یکسان نمودند.

* در همین ماه نوامبر، باز هم بمب افگن های امریکایی، با ریختن بمب دوهزار کیلوگرامی بالای قریه " دریاخانه" ، آنجا را به ویرانه مبدل نمودند.

* باساس نشر گزارش خبرگزاری بی بی سی مؤرخ سوم ماه جنوری سال 2002م و به نقل از پروفیسور مارک هیرالد از دانشگاه نیوهمشایر امریکا، از هفتم ماه اکتوبر تا ماه دسمبر سال 2001 میلادی، به تعداد سه هزار و هشتصد نفر افغان کشته شده است .

* در اثر بمباران هواپیماهای (بی-52) آمریکا بالای یکی از قریه‌ها در حومه کابل، هفت کودک معصوم جان باختند.

* به تاریخ سی و یکم ماه اکتوبر 2001م، در اثر بمباران هواپیماهای امریکایی بالای یک قریه در قندهار، به تعداد پانزده تن از ساکنان آن به شهادت رسیدند.

* نه نفر اعضای یک خانواده در حومه کابل زمانی به قتل رسیدند که طیاره‌های (بی - 52) آمریکا بتاریخ شانزدهم ماه اکتوبر 2001م خانه را بمباران کردند.

* در ماه دسمبر 2001م، به تعداد چهارده تن از ساکنان قریه " آگام " واقع در ولایت ننگرهار، جانهای شان را در نتیجه بمباران طیارات امریکایی از دست دادند.

* به روزاول ماه جولای سال 2002م، طیاره‌های امریکایی، در یک جشن عروسی بالای محل عروسی بمب ریختند که در اثر آن به تعداد چهل و پنج نفر زن و کودک کشته شده و تعداد زیاد دیگر مجروح شدند.

* امریکایی‌ها در ماه اکتوبر 2006م بالای قریه " پنجوایی " قندهار بمباری کردند که در نتیجه آن به تعداد نود تن افراد بیگناه و غیر نظامی به قتل رسیدند.

* در ماه جولای سال 2008م، در اثر بمباران طیاره‌های امریکایی بالای قریه " ده بالا " در ولایت کنر، به تعداد چهل و هفت زن و کودک که در مراسم عروسی اشتراک داشتند، به شمول عروس کشته شدند.

* نیروهای مسلح امریکایی، بتاریخ بیست و هفتم ماه دسمبر 2009م بالای یک منزل در شهرک نادعلی ولایت هلمند حمله نموده به تعداد ده تن از جوانان حاضر در آنجا را بقتل رسانیدند.

* در اواخر سال 2008م به اثر بمباران بی باکانه نیرو های امریکایی در "بالابلوک" ولایت فراه، واقع در غرب افغانستان، بیشتر از یکصد و چهل نفر که در یک محفل عروسی اشتراک کرده بودند، جان باختند.

* همچنان، بتاريخ بیستم ماه فبروری سال 2011م حمله نیرو های امریکایی بالای شهرک غازی آباد ولایت کنر، جان شصت و چهار نفر غیر نظامی را گرفت که در آن جمله، به تعداد بیست زن، بیست و نه کودک و پانزده مرد شامل بود.

* در اثر بمباران هلیکوپترهای امریکایی بالای عده یی از دهقانانی که مشغول خرمن کوبی روی زمین در شهر "جلریز" ولایت میدان وردک بودند، چهارتن از دهقانان بیگناه بقتل رسیدند.

* نیرو های امریکایی در روز اول ماه مارچ 2011 م ، شهرک " مانوگی " مربوط ولایت کنر را بمباران نمودند که در اثر آن ، به تعداد نه کودک جان باختند. کودکان کشته شده بین سنین ده تا پانزده سال بودند.

* بتاريخ ماه اپریل سال 2007 م، جنگنده های امریکایی، یکی از منازل رهائشی را در ولایت ننگرهار، واقع در شرق کابل هدف قرار داده و شش تن از اهالی منطقه به شمول یک زن و یک دختر جوان را به قتل رسانیدند. هر چند مقام های ناتو گفتند که منزل مذکور متعلق به یک شورشی مسلح بود، ولی مردم محل، این استدلال را رد نموده بعنوان اعتراض در برابر این اقدام خونین، دست به تظاهرات زدند. تظاهرکننده گان تابوت کشته شده ها را روی شاهراه عمومی گذاشته شعار " مرگ به بوش" و " مرگ به کرزی" را سر دادند.

* بتاريخ چهاردهم ماه می 2010 م، بازهم در اثر بمباران کورکورانه نیرو های " ناتو" در ولایت ننگرهار، به تعداد یازده غیرنظامی به قتل رسیدند.

* در هجدهم ماه آگست 2010م، در نتیجه بمباران شبانه جنگنده های " ناتو"، دو فرد غیرنظامی کشته شدند.

* در ماه فبروری 2011م، به تعداد شصت و چهار تن غیر نظامی در ولایت کنر و در نتیجه بمباران نیرو های " ناتو" جان باختند.

* جنگنده های امریکایی به روز شانزدهم ماه جنوری 2011م، بالای قریه " شولتن" واقع در شهرک " اسمار" ولایت کنر بمب ریختند که در اثر آن، به تعداد هشت مرد و دو زن افغان به قتل رسیدند. موازی با اینهمه بمباران کورکورانه و کشتار بیگناهان افغانستان، برخی از مقام های نظامی بریتانیا افشا کردند که آن کشور از سلاح های پیشرفته و کشنده " هلفایر" در افغانستان استفاده کرده اند که حاوی مواد کمیای خطرناک بوده و با یک شلیک، قادر است یک عمارت بزرگ را با همه ساکنان آن منهدم نماید.

* در هفته اول ماه آگست 2011 م (سرطان 1390 خورشیدی)، جنگنده های " ناتو"، مقر پولیس نورستان را هدف قرار داده چهار تن از افراد پولیس را بقتل رسانیدند.

* بتاريخ ششم ماه آگست 2011 م، طیاره های " ناتو" در ولایت هلمند افغانستان، پس از آنکه مورد حمله گروه طالبان قرار گرفتند، بمب هایی را از هوا فرو ریختند که در اثر آن به تعداد هشت نفر غیر نظامی اعم از زن و کودک کشته شدند.

* به تاریخ چهارشنبه سیزدهم ماه فبروری سال 2013م، حمله هوایی نیرو های ناتو بالای منطقه شیگل مربوط ولایت کنر در شرق افغانستان، به تعداد ده تن غیر نظامی اعم از زنان و کودکان کشته شدند. و براساس گزارش نشریه شبکه اطلاع رسانی افغانستان، " کمیته دفاع از حقوق کودکان سازمان ملل اعلام نمود که در چهار سال گذشته به تعداد 110 کودک افغان توسط حملات هوایی ناتو کشته شده و 68 تن دیگر آنها زخمی شده اند.

*همچنان بتاريخ 28 ماه دسامبر سال 2009 میلادی، نیرو های ناتو ضمن بمباران ولسوالی (شهرک) نرگ ولایت کنر، به تعداد ده تن از افراد غیر نظامی را به قتل رسا نیدند.

*در ائرحمله هوایی نیرو های ناتو در ولایت کنرکه بتاريخ شانزدهم ماه جوزای 1392 خورشیدی صورت گرفت، به تعداد نه تن شامل دو پسر، یک دختر جوان و یک زن کشته شده و تعدادی هم زخمی شدند.

طبق آماري که سازمان ملل به نشر رسا نید، گفته شد که تلفات افراد غیر نظامی افغانستان که در ائرحملات هوا پیمای های بدون پیلوت امریکایی صورت گرفته، در سال 2012م هفتاد و دو درصد افزایش داشته است. آمار مذکور بیان داشت که در سال 2012م به تعداد هفتصد و پنجاه و چهار نفر غیر نظامی به قتل رسیده اند که از سال 2007 تا همین سال، جمعاً به تعداد چهارده هزار و هفتصد و بیست و هفت نفر کشته شده اند.

*در ائرحمله هوا پیمای بدون پیلوت نیرو های امریکایی بالای شهرک " وته پور" مربوط ولایت کنر، که در ماه سپتمبر 2013م صورت گرفت، به تعداد پانزده نفر به شمول هشت غیر نظامی و هفت فرد مسلح به قتل رسیدند. مقام های ناتواظهار داشتند که قصد آنها، کشتن سه عضو گروه القاعده و سه عضو گروه طالبان بود که توسط یک عراده موتر به سوی مرکز ولایت کنر روان بودند. و اما مردم محل گفتند که در میان کشته شده ها، سه کودک، چهار زن و هشت مرد شامل بود.

*به روز چهارم ماه اکتوبر سال 2013 میلادی، در ائرحمله هوایی نیرو های امریکایی بالای منطقه یی در چند کیلو متری شهر جلال آباد، به تعداد پنج نفر به شمول سه کودک جان باختند.

*در ائرحمله هوایی نیرو های امریکایی در نتیجه حملات هوایی نیرو های امریکایی در ائرحمله هوایی (یکهفته قبل از حادثه فوق)، در نتیجه حملات هوایی نیرو های امریکایی بالای بخشی از ولایت میدان وردک، به تعداد پنج نفر کشته شده و سه نفر دیگر مجروح

شده بودند. هرچند برخی از وکلای پارلمان، از دولت خواستند تا بخاطر جلوگیری از چنین حملات قاتلانه اقدام جدی بعمل آورد، اما آنچه مسلم بود، این بود که ایالات متحده آمریکا و مقام های ناتو در سالهای اشغال افغانستان، اصلاً به تقاضا های مکرر رییس جمهور کشور اعتنایی از خود نشان نمیدادند. بهمین دلیل بود که حامد کرزی ضمن یک مصاحبه با خبرنگار بخش " نیوز نایت " خبرگزاری بی بی سی در هفته اول ماه اکتوبر 2013م اظهار داشت : " در عرصه امنیت، عملکرد ناتو باعث رنج افغانستان شد، جانهای بسیاری گرفته شد و هیچ پیشرفتی به دست نیامد و افغانستان امنیت ندارد... تمرکز ناتو بر جنگ در روستا های افغانستان، بجای هدف قرار دادن پایگاه های امن طالبان در پاکستان، نا درست است... من خوشنود نیستم که بگویم امنیت نسبی داریم. این چیزی نیست که به دنبال آن باشیم . آنچه ما میخواستیم امنیت کامل و جنگ مشخص و واضح بر ضد تروریسم بود..."

تکرار همچون جنایات که از طرف افراد ارتش آمریکا و ناتو در نقاط مختلف افغانستان صورت میگرفت، طبعاً واکنش های روانی و فیزیکی مردم را برمی انگیخت و این واکنشها، فوقتاً فوقت خود شان را در اشکال و اقدامات ضد امریکایی مانند براه اندازی تظاهرات خشمآگین، به آتش کشیدن مدل رییس جمهور آمریکا، پرتاب سنگ و چوب به سوی سربازان آن کشور، بلند کردن شعارهای " مرگ به آمریکا "، شلیک گلوله و حتا کشتار آنان در میدان های آموزشی و رهایشگاه های سربازان نشان میدادند.

*به تعداد پانزده زن و کودک، در ماه فبروری سال 2009 م، در اثر بمباران طیاره های امریکایی بالای قریه " گذره " در ولایت هرات بکام مرگ رفتند.

*بتاریخ پنجم ماه اگست سال 2009م، تعدادی از کودکان افغان در قریه " ارغنداب " ولایت قندهار، در اثر بمباران طیاره های امریکایی جان باختند.

* در اثر حمله هوا پیمای بدون سرنشین امریکا بالای ولایت ننگرهار در شرق افغانستان که در ماه قوس 1392 خورشیدی صورت گرفت، به تعداد هفت نفر کشته شدند.

* در نتیجه یک حمله هوایی دیگر که بتاريخ 22 ماه قوس همین سال انجام یافت، یکنفر در " سپین بولدک " ولایت قندهار و هفت تن دیگر در منطقه " شاه ولی کوت " این ولایت کشته شدند.

* حمله هوایی دیگری که بتاريخ نهم ماه دسامبر 2013م توسط نیرو های امریکایی بالای ولایت وردک صورت گرفت، به تعداد سه نفر کشته شدند. این حمله هوایی، پس از یک حمله دیگر انجام داده شد که یکروز پیش از آن، بالای اسمار مربوط ولایت کنر صورت گرفت و موجب کشته شدن چهارتن از متعلمین آنجا گردید.

* هواپیماهای نظامی امریکا، بتاريخ چهاردهم ماه جنوری 2014م بالای منازل مردم در منطقه " وازغر " مربوط شهرک غوربند ولایت پروان حمله نمودند که باساس گزارش های رسمی، به تعداد بیست و چهارباب منزل مسکونی ویران و سیزده نفر شامل کودکان، زنان و پیرمردان به قتل رسیدند.

ساکنان دره غوربند در این زمان، میان افراد مسلح حزب اسلامی، جمعیت اسلامی و گروه طالبان و جنگهای خونین توأم با بیدادگری آنها گیر مانده و شدیداً رنج میکشیدند.

جالب این بود که دولت حامد کرزی هیأتی را به منظور بررسی اوضاع و کشف حقایق به دره غوربند فرستاد که شخصی بنام " خواصی " نماینده ولایت پروان در پارلمان در رأس هیأت قرار داشت . شبکه تلویزیونی " طلوع " در هفته سوم ماه جنوری 2014م (پس از سفر هیأت به غوربند) یک کلپ ویدیویی را به نشر رسانید که در آن " خواصی " را حین سخنرانی برای اهالی غوربند نشان میداد و خطاب به آنها ، با صراحت میگفت : " جهاد علیه نیرو های امریکایی فرض است و هیچ کسی نباید بی تفاوت بماند . " این صحنه و این سخن وکیل پارلمان و رییس هیأت دولتی، در واقع، وضعیت عجیب افغانستان و بی سر و سامانی مشهودی را در میان نهاد های دولت کرزی به نمایش میگذاشت.

یکی از وسایل هدف گیری نظامی و کشتار افراد که در اختیار نیرو های ارتش امریکا قرار دارد، هوا پیما های بدون سرنشین است که توسط کمپیوتر و از راه دور به پرواز در آورده شده غرض کوبیدن اهداف تعیین شده رهبری میگردد. این هوا پیما ها برای نخستین بار پس از سقوط امارت گروه طالبان و در زمان زعامت جورج دبلیو بوش رییس جمهور وقت امریکا در فضای افغانستان و پاکستان در آمدند و بویژه، هدف هایی را در مناطق قبایلی مورد تهاجم قرار دادند. اما به مرور زمان و تا سالهای بعدی که باراک اوباما به کرسی ریاست جمهوری امریکا نشست، استفاده از این هوا پیما ها در منطقه و برخی دیگر از نقاط جهان مانند سومالی و یمن و ... افزایش یافت. هر چند استفاده از این وسیله هوایی در جهت سرکوبی نیرو های تروریستی و لانه های آنها مؤثر بوده است، اما در عین حال، تا جاییکه گزارشها میرسانیدند، تلفات جانی غیر نظامیان را نیز در قبال داشته است .

بعضی گزارش های منابع مطلع حاکی از آن بود که تا ماه مارچ سال 2014 میلادی، تنها بالای خاک افغانستان و پاکستان، مجموعاً سه صد و شصت و دو پرواز عملیاتی انجام داده شده که از آن جمله، سه صد و ده پرواز آن در زمان زعامت باراک اوباما صورت پذیرفته است. گزارشها همچنان حاکی از آن بودند که تعداد کشته شده های ناشی از فعالیتهای هوا پیما های بدون سرنشین جمعاً 3461 نفر و زخمی ها، 1431 نفر بوده که از آن جمله، به تعداد 891 نفر مقتولین غیر نظامی و 176 تن آن کودکان بوده اند. هر چند انتقاد های زیادی در برابر چنین عملیات نظامی در کشورهای افغانستان و پاکستان صورت میپذیرفت، اما مقام های امریکایی راضی از آن بودند که بقول آنها، تعداد زیادی از رهبران مؤثر گروه طالبان، القاعده و تروریست های دیگر را بهمین وسیله به قتل رسانیده بودند.

(چنانکه خواننده گرامی ملاحظه میفرماید، آمار آنها تلفاتی که در بالا ذکر گردید، علاوه از تلفات سنگین انسانی است که ظرف سال اول اشغال افغانستان توسط امریکا صورت گرفته و طی صفحات گذشته در آن مورد آمار و گزارش هایی را درج نمودیم.)

(ادامه دارد)